Quelle: https://manuscripta.at/?ID=991
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

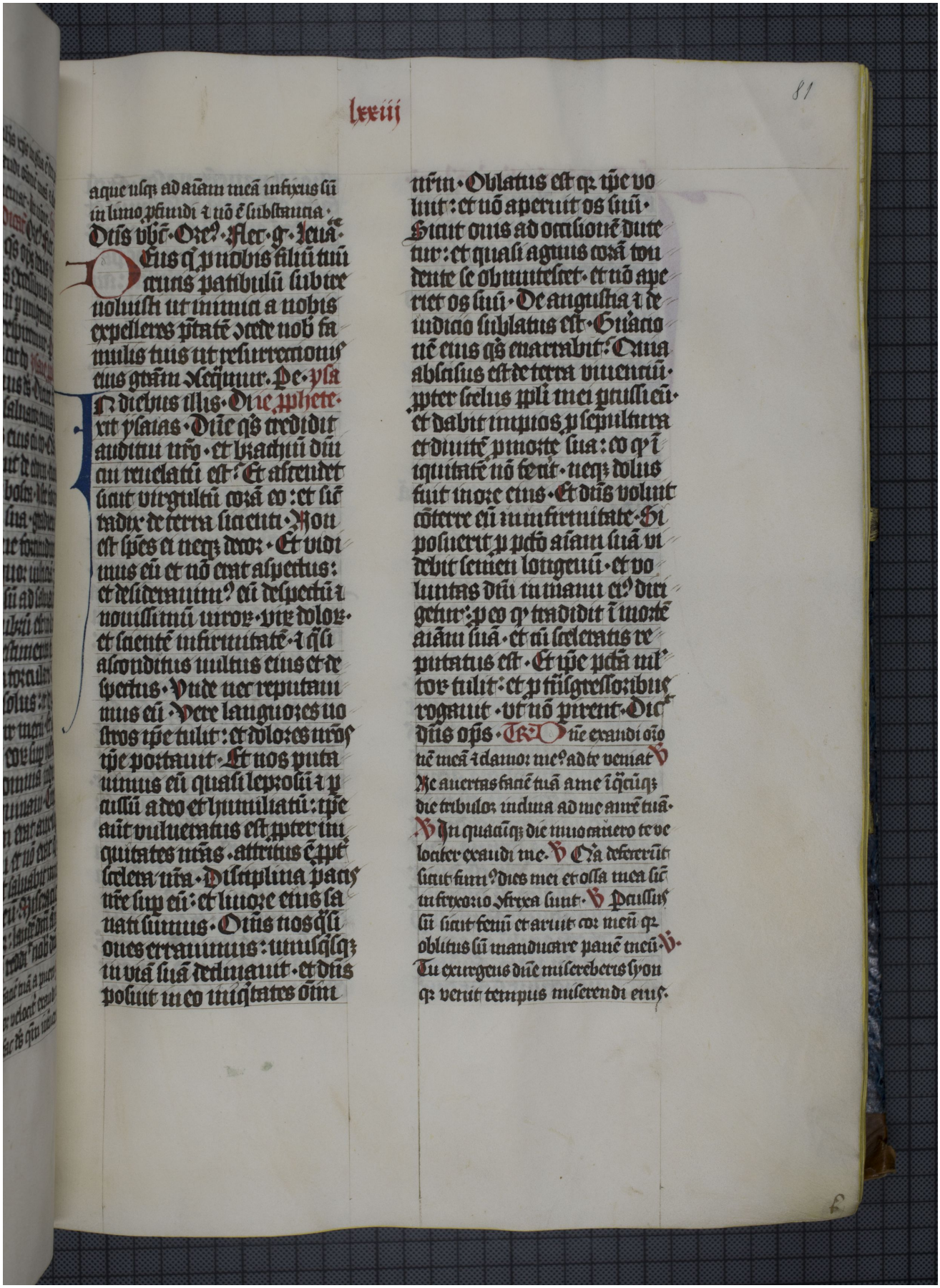

aque usq; ad aiam meã infixus sũ
in limo pfundi ⁊ nõ ē substantia.
Otis vbi. Ore. Fler. g. Ieuã.
Deus q̃ p nobis filiũ tuũ
crucis patibulũ subire
voluisti ut inimica a nobis
expelleres pstate. Inde nob̃ fa
mulis tuis ut resurrectionis
eius gaudia ꝛequirant. De. Psa
In diebus illis. Oratio. Ipheter
ait ysaias. Dñe q̃s credidit
auditui nro. et brachium dñi
cui revelatũ est. Et ascendet
sicut virgultũ coram eo: et sicut
radix de terra sitienti. Non
est spes ei neq; decor. Et vidi
mus eũ et nõ erat aspectus:
et desideravimus eũ despectũ ⁊
novissimũ virorũ. vir dolorũ.
et sciens infirmitate. ⁊ q̃si
absconditus vultus eius et de
spectus. Vnde nec reputavi
mus eũ. Vere languores no
stros ipse tulit: et dolores nros
ipse portavit. Et nos puta
vimus eũ quasi leprosũ ⁊ p
cussũ a deo et humiliatũ: ipse
autem vulneratus est p̃ter in
quitates nras. attritus est p̃ter
scelera nra. Disciplina pacis
nre super eũ: et livore eius sa
nati sumus. Omes nos q̃si
oves erravimus: unusq̃sq;
in via sua declinavit. et dñs
posuit in eo iniquitates omni
um nrm. Oblatus est q̃ ipse vo
luit: et nõ aperuit os suũ.
Sicut ovis ad occisionem duc
tus: et quasi agnus coram ton
dente se obmutescet. et nõ ape
ret os suũ. De angustia ⁊ de
iudicio sublatus est. Generatio
nem eius q̃s enarrabit: Quia
ablatus est de terra viventũ.
pter scelus pli mei percussi eũ.
et dabit impios p sepultura
et divitem p morte sua: eo q̃ ĩ
iniquitate nõ fecit. neq; dolus
fuit in ore eius. Et dñs voluit
conterere eũ in infirmitate. Si
posuerit p pcto aiam suã vi
debit semen longevũ. et vo
luntas dñi in manu eius dir
getur: p eo q̃ tradidit in morte
aiam suã. et cũ sceleratis re
putatus est. Et ipse pcta multi
tor tulit: et p transgressoribus
rogavit. ut nõ perirent. Oci
dñs ops. Tr. Ne
me arguas in ira tua. neq; in furore tuo
me corripias. ℣ Miserere mei dñe quoniam infirmus sum.
Sana me dñe quoniam conturbata sunt ossa mea. ℣ Et anima mea
valde conturbata est sed tu domine usquequo. ℣ Convertere domine
et eripe animam meam. ℣ Quoniam non est in morte qui memor sit
tui. ℣ Laboravi in gemitibus meis lavabo per singulas noctes lectum meum
lacrimis meis stratum meum rigabo. ℣ Turbatus est a furore oculus meus
inveteravit inimicis meis. ℣ Recedite a me omnes operantes iniquitatem
quoniam exaudivit dñs vocem fletus mei. ℣ Exaudivit dñs deprecationem meam
dñs orationem meam suscepit. ℣ Erubescant et conturbentur omnes inimici mei
convertantur et confundantur valde velocissime. ℣ Ne avertas faciem tuam a me
in quacunq; die tribulor inclina ad me aurem tuam.
℣ In quacunq; die invocaverit te velocissime exaudi me. ℣ Quia defecerunt
sicut fumus dies mei et ossa mea sicut
in furnaculo arefacta sunt. ℣ Percussus
sum sicut fenum et aruit cor meum quia
oblitus sum manducare panem meum. ℣
Tu exurgens dñe misereberis syon
quia venit tempus miserendi eius.